

цього року керівництво ПФТС оголосило про запуск нового проекту. Згідно з цим проектом брокери зайняті розробкою бази документів для Інтернет-трейдингу.

Сьогодні в Україні фондовий ринок все ще перебуває у стадії становлення. Основні проблеми розвитку фондового ринку України: недостатня капіталізація фондового ринку; незначна частка організованого ринку цінних паперів; недостатньо розвинений ринок корпоративних облігацій; відсутність єдиного центрального депозитарію; невідповідність біржової торгівлі світовим тенденціям; нерозвиненість вітчизняного ринку деривативів; недостатня прозорість українського фондового ринку. Таким чином, запропоновані заходи розвитку фондового ринку, які представлені в роботі, дозволять Україні інтегруватися у світовий фондовий ринок, вирішити питання щодо залучення ресурсів та зміцнити національну конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Література:

1. Чому не розвивається фондовий ринок в Україні? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://uallfinanz.com/news/134>
2. Олексій Сухоруков. Чому не розвивається фондовий ринок України/ Олексій Сухоруков [Електронний ресурс]. – Режим доступу:- <http://univer.ua/ru/blogs/pochemu-ne-razvivaetsya-fondoviy-rynok-ukrainy/>
3. Сергій Антонов, Станіслав Шишков. Як впроваджувати європейський досвід на фондовому ринку/ Сергій Антонов, Станіслав Шишков. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zn.ua/finances/kak-vnedryat-evropeyskiy-opyt-na-fondovom-rynke-.html>
4. Радельчук Г. І. Інтернет-трейдинг на фондовому ринку України: стан та перспективи розвитку/ Радельчук Г.І. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/36_NIO_2008/Economics/38935.doc.htm
5. Сучасний стан фондового ринку України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://works.doklad.ru/view/IKDAqWP7USc/all.html>
6. Оксана Юркевич, Аннета Шинкаренко. Рівень ліквідності фондового ринку: значення та підходи до визначення/ Оксана Юркевич, Аннета Шинкаренко. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kneu.edu.ua/get file/pdf>
7. Офіційний сайт української фондової біржі: Аналітичні оглиди діяльності. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrse.com.ua/analitika>.

Нагорський Н.О., Камінська М.С.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 3 курс
ДНВЗ «Київський національний економічний Університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент кафедри страхування Димніч О.В.*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ СОЦСТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ НА ДОСВІДІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Страхування на випадок безробіття (далі – страхування) – один з основних видів соціального страхування, у межах якого забезпечується реалізація громадянами права на зайнятість та працевлаштування. Актуальність дослідження полягає в нагальності реформування та удосконалення вітчизняної системи соціального страхування на випадок безробіття задля вирішення наявних соціально-економічних проблем, спричинених політичними, соціальними та економічними чинниками в країні.

Система соціального захисту безробітних включає, як правило: страхування на випадок безробіття (базується на трудовому і страховому стажі з урахуванням рівня заробітної плати) і соціальне забезпечення для підтримки життєвого рівня, що надається після перевірки нужденності.

Зарубіжними країнами реалізуються наступні схеми фінансування допомоги з безробіття: фінансування за рахунок загальних податкових надходжень у бюджет; фінансування за рахунок цільових внесків роботодавців, працівників у спеціалізований позабюджетний фонд. Можливі проміжні варіанти: допомога виплачується як за рахунок цільових внесків, так і за рахунок інших податкових надходжень при нестачі

перших або при виникненні дефіциту бюджетних коштів для виконання зобов'язань держава користується коштами цільового фонду зайнятості тощо.

У світі існує обов'язкове і добровільне страхування з безробіття. У Данії, Фінляндії, Швеції страхування по безробіттю історично було організовано через профспілки. Данія – добровільне страхування, максимальний термін виплат - 2 роки. Шведська система реалізується значною мірою через каси профспілок на всій території країни за певними професійними категоріями. Членство у фондах є обов'язковим для всіх членів профспілки, фонди також відкриті для будь-якого працівника відповідної сфери діяльності. Дві складові системи страхування: базова (виплати тим, хто не відповідає основним вимогам) і добровільна (включає допомогу при втраті доходу членам фонду). Враховується термін та характер роботи. Сума компенсацій – 80 % від попереднього заробітку, але не більше встановленого максимуму. Термін виплат – не більше 300 днів. Добровільне страхування для всіх без обмежень.

Управління страховими системами (фондами) та сплата внесків в зарубіжних країнах, як правило, здійснюється представниками працівників та роботодавців на паритетних засадах, хоча основний тягар внесків припадає на роботодавців (наприклад, в Італії та Іспанії — приблизно 80 %). Винятком є Нідерланди, де працівники сплачують дві третини загальної суми внесків.

Допомога по безробіттю в Канаді виплачується тим, хто працює менше 15 год/тижд. або заробіток яких не досягає 113 кан. дол./ тижд. Величина та тривалість отримання допомоги залежать від рівня заробітної плати, терміну зайнятості, темпів росту безробіття. Максимальний розмір – 339 кан. дол, а строк отримання допомоги – до 50-ти тижнів. З допомоги по безробіттю сплачується податок на прибуток. Підприємці, пенсіонери і працівники, звільнені за власним бажанням чи за порушення трудової дисципліни, втрачають право на дану допомогу. [1]

Страхування на випадок безробіття в Німеччині спрямоване на забезпечення основних засобів до життя, мінімізацію економічних і соціальних наслідків. Відрахування є обов'язковими для всіх працюючих, незалежно від доходів. Допомога виплачується 6-24 міс., якщо здійснювалися відрахування в розмірі 3% протягом 12 міс. з 24 до звільнення. Розмір виплат - 60% від середньої заробітної плати (67 % для громадян з дітьми). [2]

Швеція. Система страхування від безробіття є добровільною і здійснюється профспілками. Працівники у Швеції майже звільнені від сплати страхових внесків і беруть участь у системі соціального захисту шляхом сплати податків. Протягом останніх 20 років спостерігається тенденція поступового зростання участі найманих працівників у фінансуванні страхових програм і збільшення страхових відрахувань із заробітної платні незважаючи на те, що видатки держави на соціальний захист помітно скоротилися. [3]

В Україні страхування на випадок безробіття є невід'ємною складовою загальної системи соціального страхування. Порівняно з іншими країнами є досить високою питома вага розміру внесків, роботодавців у загальному розмірі страхових внесків. Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття формується за рахунок внесків роботодавців і працівників, головна функція – фінансування допомоги і соціальних послуг безробітним. Нині пропонується реорганізація Фонду — аж до його ліквідації з перекладанням функцій на державний бюджет. Профспілки наполягають на використанні коштів Фонду лише на допомогу по безробіттю, а фінансування соціальних послуг безробітним та утримання державної служби зайнятості здійснювати із державного бюджету, що дасть змогу збільшити розмір допомоги. Роботодавці наполягають на зменшенні їх частки у єдиному соціальному внеску.

Допомога виплачується з 8 дня після реєстрації особи в державній службі зайнятості. Тривалість виплати не може перевищувати 360 календ. дн. протягом 2 р., а для внутрішньо переміщених осіб - 180 календ. днів. Допомога може виплачуватися одноразово для організації підприємницької діяльності безробітними – протягом 14 дн. після державної реєстрації юридичної особи, фізичної особи – підприємця. Допомога виплачується 2 рази на міс., за згодою безробітного - 1 раз на міс. Розмір допомоги визначається у відсотках до середньої заробітної плати (доходу) особи, але не менше мінімального розміру допомоги, встановленого правлінням Фонду для цієї категорії осіб: до 2 років – 50%; від 2 до 6 років – 55%; від 6 до 10 років – 60%; понад 10 років – 70%. Допомога виплачується: перші 90 календарних днів – 100%; наступні 90 календарних днів – 80%; у подальшому – 70%. [4]

Проведене дослідження дозволило виділити типові концептуальні засади сучасної системи соціального страхування від безробіття: обов'язковий характер страхування; частковий принцип участі працівників і роботодавців у фінансуванні страхування за участі держави; акумулювання страхових внесків у спеціальних фондах; інвестування надлишкових коштів для отримання додаткових доходів; залежність виплат від страхового стажу, заробітку чи доходів осіб, встановлення граничних значень страхових виплат.

Низький рівень доходів основної частини населення нашої країни не дозволяє перейти до винятково добровільного страхування з безробіття, хоча як доповнення до системи обов'язкового страхування стосовно певних категорій працівників це можливо. Виплати з безробіття мають включати не тільки грошові виплати, але, як в інших країнах, і супутні виплати за різними державними програмами. Управління призначенням і виплатою допомоги з безробіття доречно забезпечувати значною мірою на місцевому рівні, що дозволить більш гнучко та ефективно розподіляти грошові ресурси і впливати на зайнятість. З урахуванням досвіду зарубіжних країн встановлення розмірів відрахувань до страхового фонду на випадок безробіття як роботодавців, так і працівників потребує більшої гнучкості з урахуванням фінансового стану підприємств і розмірів доходів працівників.

Держава має заохочувати роботодавців брати участь у працевлаштуванні безробітних шляхом зменшення податкового навантаження та мотивувати населення до швидкого пошуку гідної роботи.

Література:

1. Система соціального захисту населення в Канаді [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pilga.in.ua/node/217>
2. Навара І. Соціальне страхування в Німеччині / І. Навара // Русская Германия. - 2006.
3. Система соціального захисту населення в Швеції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pilga.in.ua/node/22>
4. Закон про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1533-14>

Олексин М.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс
Інститут економіки та менеджменту ІФНТУНГ*

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Шийко В. І.

ФІНАНСОВА СТРУКТУРА В СИСТЕМІ БЮДЖЕТУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Управління підприємствами в сучасних умовах їх функціонування, в період активної трансформації засобів та предметів праці вимагає вдосконалених підходів до побудови та формування систем управління суб'єктів господарювання. Можна виділити три системи управління підприємством, які є самодостатніми та всебічно